

INSTRUKCJA
O SPRAWOWANIU LITURGII RZYMSKIEJ
W FORMIE NADZWYCZAJNEJ

Nadzwyczajna forma rytu rzymskiego, kształtująca wiele pokoleń wiernych Kościoła, zasługuje na docenienie i poznanie zarówno przez duchownych, jak i przez osoby świeckie. W myśl Listu Apostolskiego Benedykta XVI *Summorum Pontificum*, Listu Benedykta XVI do biskupów z okazji publikacji motu proprio *Summorum Pontificum*, Instrukcji Papieskiej Komisji *Ecclesia Dei* dotyczącej zastosowania Listu Apostolskiego motu proprio *Summorum Pontificum* papieża Benedykta XVI oraz Wskazań Konferencji Episkopatu dla diecezji polskich dotyczących sprawowania Mszy Świętej według ogłoszonego przez papieża Benedykta XVI Listu Apostolskiego w formie motu proprio *Summorum Pontificum* ustala się w Diecezji Płockiej następujące zasady sprawowania liturgii w formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego (*usus antiquior / forma extraordinaria*):

1. Należy stosować wszelkie normy zawarte w wyżej wymienionych dokumentach.
2. Do Biskupa Płockiego należy mianowanie diecezjalnego koordynatora grup z terenu Diecezji Płockiej związanych z nadzwyczajną formą liturgii rytu rzymskiego.
3. Mszę Świętą według *forma extraordinaria* rytu rzymskiego *sine populo* może celebrować – nawet bez specjalnego zezwolenia Biskupa Płockiego – każdy prezbiter, który w myśl przepisów Kodeksu Prawa Kanonicznego nie ma do tego przeszkód (por. SP 2; ISP 23).
4. Liturgię w formie nadzwyczajnej z udziałem ludu może sprawować prezbiter (dalej zwany duszpasterzem grupy), którego kompetencje potwierdza Diecezjalna Komisja Liturgiczna (por. SP 5, § 4; ISP 20 i 24; Wskazania..., 6).
5. Do obowiązków duszpasterza grupy należy: odprowadzanie Mszy Świętej w formie nadzwyczajnej rytu rzymskiego, troska o formację grupy i ewentualne inne działania duszpasterskie.
6. Zachęca się, aby grupa związana z nadzwyczajną formą liturgii rytu rzymskiego wyłoniła kandydatów, spośród których duszpasterz grupy wybiera jej przedstawiciela. Do kompetencji przedstawiciela grupy, w porozumieniu z jej duszpasterzem, należy: reprezentowanie grupy, koordynowanie jej inicjatyw, troska o formację ministrantów, troska o obecność scholi lub organisty podczas liturgii oraz przygotowanie miejsca celebracji.
7. Grupa wiernych (por. SP 5, § 1; ISP 15-19), pragnąca uczestniczyć w Mszy Świętej w formie nadzwyczajnej w kościele parafialnym, kościele rektorskim, kaplicy, sanktuarium lub w innym miejscu pielgrzymkowym zwraca się z prośbą do właściwego proboszcza, rektora lub przełożonego, a ten powinien „chętnie przyjąć ich prośby” (por. SP art. 5, § 1, § 2, § 5), „z uwzględnieniem harmonogramu celebracji liturgicznych” danego miejsca kultu (por. ISP 16; Wskazania..., 2).
8. W przypadku uzasadnionych prośb wiernych, dotyczących celebracji innych sakramentów i sakramentaliów (np. chrztu, małżeństwa, pogrzebu) według *Rituale Romanum* z 1962 roku, właściwy proboszcz może – w porozumieniu z koordynatorem diecezjalnym grup związanych z nadzwyczajną formą liturgii rytu rzymskiego – wydać zgodę na ich celebrację (por. SP 9, § 1; ISP 35).
9. W przypadku niemożności zadośćuczynienia prośbie grupy zwracającej się o celebrację według *forma extraordinaria*, jej przedstawiciel powiadamia o zaistniałej sytuacji Biskupa Płockiego za pośrednictwem koordynatora diecezjalnego grup związanych z nadzwyczajną formą liturgii rytu rzymskiego (por. SP 7).
10. Wierni, którzy proszą o celebrację według *forma extraordinaria* nie mogą w żaden sposób popierać ani też należeć do grup wyrażających sprzeciw w odniesieniu do ważności bądź prawowitości Mszy Świętej i sakramentów sprawowanych według *forma ordinaria*, jak również w kwestii uznania Papieża za najwyższego Pasterza Kościoła powszechnego (por. ISP 19).
11. W duszpasterstwie osób związanych z liturgią w formie nadzwyczajnej należy dołożyć wszelkich starań, aby pogłębiać ich łączność i zaangażowanie w życie własnej wspólnoty parafialnej i Kościoła lokalnego.
12. W związku z istniejącymi w Diecezji Płockiej stałymi miejscami celebracji *usus antiquior*, w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku „należy zadbać o należyłą formację przyszłych kapłanów poprzez naukę łaciny i (...) umożliwić nauczanie się *forma extraordinaria* rytu” (ISP 21).